

TOAMNA

de Demostene Botez

TOȚI ACEI CE-NTREAGA VARĂ
AU LUCRAT DIN ZORI ÎN SEARĂ,
TOAMNA, AU ROADE BOGATE,
AU ȘI FRUCTE ȘI BUCATE.
MERE, PERE ÎN PANERE,
PRUNE BUNE ȘI ALUNE,
ȘI GUTUI AMĂRUI,
CU PUF GALBEN CA DE PUI.
ȘI TOT FELUL DE LEGUME,
DE NU LE MAI ȘTII PE NUME.

1. Să răspundem oral:

Specificați titlul și autorul poeziei.

Denumiți anotimpul reprezentat în această poezie.

Cum recunoașteți anotimpul numit?

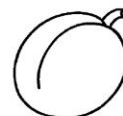
Vă place acest anotimp? De ce?

Ghicește anotimpul: Plouă frunze arămii,

Vântul rupe, smulge, bate,

Arborii rămân pustii...

Cine a venit prin sate?

(Toamna)

2. Încercuiește și colorează imaginile specifice anotimpului toamna.

Poveste de toamnă

de Titel Constantinescu

-fragment-

În fața ferestrei e un măr. Copiii îl văd din clasă, îi ascultă poveștile când fereastra e deschisă și uneori se opresc în preajma lui și rândunelele! Mărul e însă supărat pe rândunele! Prea sunt gureșe. Și tocmai din cauza asta copiii nu sunt atenți la lecții! Rândunelele se supără și ele pe măr! Prea are multe crengi și crengile prea au multe frunze și foșnesc de-ți iau auzul, nu alta! Și-atunci... atunci... cum pot oare să mai fie atenți copiii la lecții?! A trecut o boare de vânt, așa, în fugă... și parcă mai rece decât ieri, decât alaltăieri, dar parcă mai altfel decât ieri, decât alaltăieri.

Îndată rândunelele au început să facă pe supăratele:

– Ai văzut, mărul? Abia a trecut vântul, că ai și-nceput să foșnești. Ne-ai asurzit cu gălăgia ta!... și strigau atât de tare, încât mărul s-a supărat:

– Iar voi... voi faceți atâta zgomot acum încât...

Au mai trecut câteva zile. Vântul a-nceput să vină mai des pe acolo. Mărul a foșnit mai mult. Iar rândunelele nu știu de ce, dar nu prea s-au mai simțit bine în cuibul lor! Parcă era mai frig!

Și rândunelele, într-o seară, au stat de vorbă cu mărul:

– Vom pleca! Dacă mai stăm mult, copiii nu vor mai învăța din cauza noastră!

Mărul a foșnit trist:

– Îmi pare rău! Cred că și frunzele mele vor trebui să plece! Foșnesc prea tare! Copiii au nevoie de liniște, de foarte multă liniște!

– ...Altfel, spuseră din nou rândunelele, noi nici nu ne-am fi gândit să plecăm! Dar copiii, ce ne facem cu copiii? Trebuie să învețe, nu?

– Absolut! a răspuns mărul. La asta mă gândesc și eu de câteva nopți! Și rândunelele s-au strâns în stol și au plecat. Frunzele mărului le-au privit, depărtându-se. Apoi au început și ele să se desprindă una câte una, să se legene prin aer și să cadă în liniște la pământ.

– De ce-ați plecat? le-a întrebat o vrabie.

– Foșnim prea tare, au răspuns frunzele, și copiii nu mai pot învăța, altfel... altfel... noi... n-am fi plecat niciodată!

1. Răspunde la următoarele întrebări:

Unde trăia mărul?

Cum deranja el orele copiilor?

Cu cine se certa mărul din cauza gălăgiei?

Cum era vremea afară?

Ce au hotărât rândunelele să facă ca să reducă zgomotul?

Ce măsuri a luat mărul ca să nu mai fie gălăgie?

Care credeți că a fost motivul real pentru care au plecat rândunelele și au căzut frunzele mărului?

Ridichea uriașă

după o poveste rusească

Odată, un bătrân a pus în grădină o sămânță de ridiche. Și a crescut ridichea aceea mare-mare, cât capul omului și mai mare.

Într-o zi, moșul a încercat să smulgă ridichea. Dar ea nu s-a lăsat deloc scoasă din pământ. Bătrânul a chemat și pe babă. Baba s-a prins de mijlocul moșneagului, moșneagul de frunzele ridichii. Și trag, trag, dar ridichea nu s-a clintit. Baba a chemat pe nepoată. Nepoata s-a prins cu mâinile de babă, baba de moș și moșul de ridiche. Și trag cu toții, trag, dar ridichea nu s-a mișcat din loc. Nepoata a chemat cățelul. El s-a agățat de rochia nepoatei, nepoata de babă, baba de moș și moșul de ridiche. Au tras ei cât au tras, dar ridichea stătea neclintită. Iată că și pisica a venit să ajute. Au tras cu toții de ridiche, dar fără folos.

Pisica zise:

– Stați că mai aduc eu un tovarăș în ajutor! Și a chemat pe șoarece. Se prinde șoarecele de pisică, pisica de cățel, cățelul de nepoată, nepoata de babă, baba de moș și moșul de ridiche. Trag cu toții, trag... Ridichea s-a smuls și a ieșit din pământ.

Atât de mare a fost ridichea că au mâncat-o împreună cu tot satul.

PROVERB: „Unde-i unul nu-i putere, unde-s mulți puterea crește.”

1. Să răspundem la întrebări:

Care sunt personajele din această poveste?

De ce moșul nu a putut să scoată ridichea din pământ?

Pe cine a chemat în ajutor?

Au reușit cu toții să scoată ridichea?

2. Eu spun una, tu spui multe!

ridiche -

moșneag -

nepoată -

rochie -

3. Alcătuieste propoziții în care cele două cuvinte: „păr” și „roșie” să aibă înțelesuri diferite.

4. Alcătuieste, oral, propoziții, în care să folosești cuvintele: împărăteasă, jilț, abanos, Albă-ca-Zăpada, pervaz, zăpadă.

5. Găsește în această lectură însușirile pentru:

fulgi -
pervaz -
fetiță -

gură -
păr -
fulgi -

6. Colorează imaginea:

